บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การซื้อขายสินค้าระหว่างประเทศ เป็นสัญญาที่มีคุณสมบัติเฉพาะแตกต่างจากการซื้อขายสินค้าภายในประเทศ การเกิดขึ้นของสัญญายากกว่าสัญญาซื้อขายภายในประเทศด้วยปัจจัยหลายประการ ดังนั้น การมีอนุสัญญาว่าด้วยการซื้อขายระหว่างประเทศ หรือ United Nation Convention on the International sale of goods (CISG) ขึ้นเพื่อเป็นกฎหมายที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Uniform Law) เพื่อให้คู่สัญญาแต่ละฝ่าย ซึ่งอยู่คนละประเทศใช้กฎหมายฉบับเดียวกันนั้น เห็นว่าเป็นสิ่งที่สมควรที่สุดแล้ว

ประเทศที่เป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญา CISG นั้น ต้องใช้อนุสัญญา CISG ในการตัดสินข้อพิพาทที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าระหว่างประเทศ แต่ปัจจุบันประเทศไทยยังมิได้เข้าเป็นภาคีสมาชิก ในกรณีที่เกิดปัญหาข้อพิพาททางด้านการซื้อขายสินค้าระหว่างประเทศขึ้นศาลไทยอาจใช้อนุสัญญา CISG ได้ในกรณีที่คู่สัญญาตกลงกัน หรือคู่สัญญาฝ่ายที่เป็นคนไทยแต่ได้ยื่นฟ้องหรือถูกฟ้องยังศาลของประเทศที่เป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญา CISG ก็ต้องนำบทบัญญัติในอนุสัญญา CISG มาใช้บังคับ

นอกจากนี้ ใน CISG ยังมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการเยียวยาแก้ไขการผิดสัญญา (Remedy for Breach of Contracts) โดยบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องการแก้ไขการชำระหนี้ไม่ถูกต้องของผู้ขายในอนุสัญญา (Cure up) นั้น เป็นส่วนหนึ่งของบทบัญญัติเรื่องดังกล่าว

บทบัญญัติเกี่ยวกับการแก้ไขการชำระหนี้ไม่ถูกต้องของผู้ขายใน CISG นี้ใช้กับการซื้อขายสินค้าระหว่างประเทศ ส่วนบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องการแก้ไขการการชำระหนี้ไม่ถูกต้องของผู้ขายนอกจากใน CISG แล้ว ยังมีอยู่ใน UCC 2-508 ของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งบัญญัติเป็นกฎหมายภายใน โดยใช้บังคับทั้งกับการซื้อขายสินค้าในประเทศ และระหว่างประเทศ ซึ่งแยกเป็นการแก้ไขการชำระหนี้ไม่ถูกต้องของผู้ขายในกรณีก่อนครบกำหนดส่งมอบสินค้าและภายหลังวันกำหนดส่งมอบสินค้าเช่นเดียวกันกับใน CISG แต่ในกรณีของการแก้ไขภายหลังวันกำหนดส่งมอบสินค้านั้นมีกฎเกณฑ์ที่ต่างจากใน CISG ที่เห็นได้ชัดเจนคือ ถ้าผู้ขายส่งมอบสินค้าให้แก่ผู้ซื้อโดยมีข้อควรเชื่อได้ว่าผู้ซื้อจะยอมรับสินค้าดังกล่าว ไม่ว่าผู้ซื้อจะชำระเงิน (ค่าสินค้า) หรือไม่ก็ตาม ถ้าสินค้านั้นมีข้อบกพร่องหรือไม่ตรงตามสัญญา ผู้ขายสามารถที่จะทำการส่งสินค้าที่ถูกต้องใหม่ไปแทนที่ได้ภายในเวลาอันสมควร ถ้าผู้ขายได้ทำการบอกกล่าวให้ผู้ซื้อทราบก่อนในระยะเวลาที่เหมาะสม ซึ่งผู้เขียนเห็นว่าบทบัญญัติใน UCC 2-508 นี้เป็นบทบัญญัติที่ดีบทบัญญัติหนึ่ง แต่เมื่อเปรียบเทียบกับบทบัญญัติการแก้ไขการชำระหนี้ไม่ถูกต้องของผู้ขายใน CISG สำหรับประเทศไทย

แล้ว ผู้เขียนเห็นว่าบทบัญญัติดังกล่าวใน CISG มีความเหมาะสมมากกว่า เนื่องจากบทบัญญัติใน UCC 2-508 (2) นั้นดูคล้ายกับว่าคุ้มครองผู้ขายที่ทำตามเหตุอันควรคาดหมายได้ที่จะเชื่อว่าผู้ซื้อจะยอมรับสินค้าที่ส่งมอบไปนั้น ทำให้ผู้ขายอาจไม่เคารพข้อตกลงที่ได้ตกลงไว้ในสัญญากับผู้ซื้อได้ แต่ประเทศไทยไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องการแก้ไขการชำระหนี้ไม่ถูกต้องของผู้ขายใช้บังคับ ทั้งในกรณีที่เป็นกฎหมายภายในประเทศอย่างเช่นใน UCC ของประเทศสหรัฐอเมริกา หรือในกรณีของการซื้อขายระหว่างประเทศอย่างเช่นใน CISG

CISG นั้นมีหลักที่แตกต่างจากประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และบทบัญญัติบางบทใน CISG ก็ไม่มีในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จากการศึกษาเรื่องการแก้ไขการชำระหนี้ไม่ถูกต้องของผู้ขายในสัญญาซื้อขายระหว่างประเทศ (Cure up) นี้ จะเห็นว่า ในส่วนของการแก้ไขการชำระหนี้ไม่ถูกต้องของผู้ขายก่อนถึงวันที่กำหนดให้ส่งสินค้านั้น เป็นการให้โอกาสผู้ขายแก้ไขการปฏิบัติการชำระหนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับความบกพร่องในตัวสินค้า (ตามมาตรา 35) อันเป็นการกำหนดขอบเขตในสิ่งที่จะแก้ไขไว้ชัดเจน โดยวิธีการปฏิบัติในการแก้ไขในกรณีมีบัญญัติไว้ในมาตรา 37 แม้ถ้อยคำบางคำในมาตรานี้จะไม่ชัดเจน เช่น คำว่า "ก่อนวันกำหนดส่งมอบ" (before the date for deliverly) เพราะในบางกรณี "วันกำหนดส่งมอบ" อาจกำหนดไว้เป็นช่วงระยะเวลา แต่ก็สามารถตีความได้ว่า "วันกำหนดส่งมอบ"หมายถึงวันหลังจากที่การส่งมอบกลายเป็นการผิดสัญญาในสาระสำคัญ ในกรณีนี้ คือ วันสุดท้ายของระยะเวลาที่ได้กำหนดเป็นช่วงระยะเวลาไว้ ดังนั้น ผู้ขายจึงสามารถแก้ไขการไม่ปฏิบัติการชำระหนี้ที่บกพร่องเสียให้ถูกต้องได้ถึงวันสุดท้ายของช่วงระยะเวลาที่ได้กำหนด และถ้อยคำบางคำอาจบัญญัติไว้กว้าง ๆ ทำให้ต้องตีความเมื่อนำมาปรับใช้ เช่นคำว่า "ไม่เป็นผลให้ผู้ซื้อได้รับความไม่สะดวก หรือเกิดรายจ่ายอันไม่สมควร" (does not cause the buyer unreasonable inconvenience or unreasonable expense) เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะในการซื้อขายระหว่างประเทศนั้นมีปัจจัยที่ก่อให้เกิดอุปสรรคมากกว่าการซื้อขายภายในประเทศ การกำหนดถ้อยคำไว้เช่นนี้ก็เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นและมีความครอบคลุมในการนำมาปรับใช้กับข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในแต่ละกรณี

ในส่วนของการแก้ไขการชำระหนี้ไม่ถูกต้องของผู้ขายภายหลังวันที่ต้องจัดส่งสินค้านั้นมีบัญญัติไว้ในมาตรา 48 เป็นการให้โอกาสผู้ขายแก้ไขการชำระหนี้ไม่ถูกต้องในส่วนที่เกี่ยวกับความบกพร่องที่กว้างกว่าการแก้ไขการชำระหนี้ไม่ถูกต้องก่อนถึงวันที่กำหนดให้ส่งสินค้า เนื่องจากมาตรา 48 ผู้ขายอาจขอเยียวยาแก้ไขด้วยค่าใช้จ่ายของตนเองในเรื่องการชำระหนี้ไม่ถูกต้องของตน (remedy at his own expense any failure to perform his obligations) ซึ่งไม่ได้ระบุจำกัดว่าเป็นการปฏิบัติการชำระหนี้ไม่ถูกต้องในกรณีใดบ้าง จึงสามารถแก้ไขการปฏิบัติการ

ชำระหนี้ให้ถูกต้องได้ทั้งในส่วนของตัวสินค้า เอกสารที่จำเป็นเกี่ยวกับสินค้า และสิทธิหรือสิทธิเรียกร้องใด ๆ อันจะพึงมีจากบุคคลที่สาม

กฎเกณฑ์ที่ใช้บังคับระหว่างการแก้ไขการชำระหนี้ไม่ถูกต้องของผู้ขายก่อนถึงวันที่กำหนดให้ส่งมอบสินค้า และภายหลังวันที่ต้องจัดส่งสินค้านั้น ยังมีข้อแตกต่าง บทบัญญัติเกี่ยวกับการปฏิบัติการชำระหนี้ให้ถูกต้องภายหลังจากวันที่กำหนดให้ส่งมอบสินค้านั้น ความเห็นส่วนใหญ่เห็นว่าอยู่ภายใต้บังคับในบทบัญญัติเกี่ยวกับการเลิกสัญญาตามมาตรา 49 ดังที่มาตรา 48 (1) บัญญัติไว้ว่า "ภายใต้ข้อบังคับของมาตรา 49..." (Subject to article 49,...) แต่ก็มีผู้คัดค้านความเห็นนี้ แต่อย่างไรก็ตามความเห็นส่วนใหญ่นั้นเห็นด้วยกับความเห็นแรก ซึ่งการเลิกสัญญาตามมาตรา 49 มีหัวใจสำคัญอยู่ที่การผิดสัญญาในสาระสำคัญ (fundamental breach of contract) ซึ่งการชำระหนี้ไม่ถูกต้องของผู้ขายก่อนถึงวันที่กำหนดให้ส่งมอบสินค้า ผู้ขายยังมีเวลาแก้ไขจนถึงวันที่กำหนดให้ส่งมอบสินค้า ซึ่งโอกาสที่จะเกิดความบกพร่องจนเป็นการผิดสัญญาในสาระสำคัญมีน้อย เว้นแต่ก่อนถึงวันปฏิบัติการชำระหนี้ตามสัญญา เป็นที่ประจักษ์ว่าคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งจะกระทำการผิดสัญญาในนัยสำคัญ คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งบอกเลิกสัญญาได้ (ตามมาตรา 72) หรือหากมีการกำหนดขยายระยะเวลาให้ผู้ขายปฏิบัติการชำระหนี้แล้ว (ตามหลัก *Nachfrist* ในมาตรา 47) ผู้ขายก็ยังไม่สามารถปฏิบัติการชำระหนี้ ถือว่าผู้ขายผิดสัญญาในสาระสำคัญ ผู้ซื้อบอกเลิกสัญญาได้ (ตามมาตรา 49 (1) (b)) ซึ่งหากมีการผิดสัญญาในสาระสำคัญเกิดขึ้นแล้ว ผู้ซื้อเลิกสัญญา ผู้ขายก็จะไม่สามารถปฏิบัติการแก้ไขการชำระหนี้ให้ถูกต้องได้ เนื่องจากสัญญาสิ้นสุดลง

เนื่องจาก CISG มีวัตถุประสงค์เพื่อมิให้มีการเลิกสัญญาได้โดยง่าย จึงมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการแก้ไขการชำระหนี้ไม่ถูกต้องของผู้ขายในสัญญาซื้อขายระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นการให้โอกาสผู้ขายมาก ถ้าเป็นกรณีก่อนวันกำหนดส่งมอบสินค้า ผู้ขายสามารถแก้ไขการชำระหนี้ไม่ถูกต้องนั้นได้เลยหากมิได้เป็นการทำให้ผู้ซื้อไม่ได้รับความสะดวกหรือเกิดรายจ่ายอันไม่สมควร หากเป็นกรณีภายหลังวันกำหนดส่งมอบสินค้า ถ้าผู้ซื้อยังไม่อาจบอกเลิกสัญญา ผู้ขายมีสิทธิแก้ไขการชำระหนี้ที่ไม่ถูกต้องหากไม่ทำให้เกิดความล่าช้าตามสมควรและปราศจากการก่อให้เกิดความไม่สะดวกแก่ผู้ซื้อตามสมควรหรือความไม่แน่นอนในการที่ผู้ซื้อจะได้รับการชดใช้คืนค่าใช้จ่ายที่ผู้ซื้อได้จ่ายล่วงหน้าไป ผู้ขายต้องร้องขอไปยังผู้ซื้อ ถ้าผู้ซื้อไม่แจ้งการตัดสินใจแก่ผู้ขายว่าจะยอมรับการแก้ไขการชำระหนี้ไม่ถูกต้องของผู้ขายหรือไม่ภายในกำหนดเวลาที่สมควร ถือว่าผู้ซื้อยอมรับตามคำร้องขอของผู้ขาย (มาตรา 48 (2)) และให้ถือว่าหนังสือแจ้งจากผู้ขายดังกล่าว ได้รวมคำขอจากผู้ขายให้ผู้ซื้อแจ้งการตัดสินใจของผู้ซื้อแล้ว (มาตรา 48 (3)) ซึ่งแม้จะดูไม่

สมเหตุสมผลต่อผู้ซื้อ แต่ CISG ก็ยังคุ้มครองผู้ซื้อมิให้เสียเปรียบ โดยแม้ผู้ขายจะแก้ไขการชำระหนี้ให้ถูกต้องได้ แต่ก็ไม่ตัดสิทธิผู้ซื้อให้เรียกค่าสินไหมทดแทนต่าง ๆ ได้

ผู้เขียนเห็นว่า บทบัญญัติเกี่ยวกับการแก้ไขการไม่ปฏิบัติการชำระหนี้ให้ถูกต้องในสัญญาซื้อขายระหว่างประเทศที่กล่าวมานี้มีความเหมาะสมสำหรับใช้กับการแก้ปัญหาเกี่ยวกับความบกพร่องในสินค้าหรือในการไม่ปฏิบัติตามสัญญาซื้อขายระหว่างประเทศ

บทบัญญัติในอนุสัญญา CISG ในส่วนที่เกี่ยวกับการแก้ไขการไม่ปฏิบัติการชำระหนี้ให้ถูกต้องในสัญญาซื้อขายระหว่างประเทศ (Cure up) นั้น ก็มีหลักที่แตกต่างจากประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ก็ไม่มีเนื้อหาและหลักกฎหมายเกี่ยวกับการให้ผู้ขายได้มีโอกาสแก้ไขการปฏิบัติการชำระหนี้ในสัญญาซื้อขายให้ถูกต้องดังเช่นใน CISG ปัญหาว่ากฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของไทยมีความเหมาะสมในการนำมาบังคับใช้กับสัญญาซื้อขายระหว่างประเทศหรือไม่ กฎหมายแพ่งและพาณิชย์เป็นกฎหมายภายใน และเมื่อมีการปฏิบัติผิดสัญญาเกิดขึ้น บทบัญญัติในเรื่องนิติกรรมสัญญาและหนี้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ก็ให้คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งบังคับให้ปฏิบัติตามสัญญา หากไม่สามารถปฏิบัติได้ก็ให้เลิกสัญญา และกลับสู่ฐานะเดิมก่อนมีสัญญา หากมีความเสียหายเกิดขึ้นและไม่สามารถกลับคืนสู่ฐานะเดิมได้ก็ให้ฝ่ายที่ปฏิบัติผิดสัญญาชดใช้ค่าเสียหาย เมื่อเกิดกรณีที่ต้องนำบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาบังคับใช้กับการซื้อขายสินค้าระหว่างประเทศ และการซื้อขายนั้นต้องสิ้นสุดลงด้วยการเลิกสัญญาเพราะกฎหมายไม่เปิดช่องให้มีการแก้ไขการชำระหนี้ไม่ถูกต้องของผู้ขายได้ ก่อให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจ ดังนั้น เพื่อรักษาสัญญาไว้มิให้ต้องมีการเลิกสัญญา บทบัญญัติเรื่องนิติกรรมสัญญา หนี้ ซื้อขาย จึงไม่เหมาะสมในการนำมาบังคับใช้กับสัญญาซื้อขายระหว่างประเทศ และในเมื่อกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของไทยไม่มีความเหมาะสมกับสัญญาซื้อขายสินค้าระหว่างประเทศ แต่บทบัญญัติเรื่องการแก้ไขการชำระหนี้ไม่ถูกต้องของผู้ขายใน CISG สามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้ ผู้เขียนจึงเห็นว่าประเทศไทยควรนำบทบัญญัติในเรื่องการแก้ไขการชำระหนี้ให้ถูกต้องของผู้ขายในสัญญาซื้อขายระหว่างประเทศใน CISG มาใช้บังคับกับสัญญาซื้อขายระหว่างประเทศ อีกทั้งบทบัญญัติเรื่องการแก้ไขการชำระหนี้ไม่ถูกต้องใน CISG เป็นบทบัญญัติที่มีมานานพอสมควร หลายๆปัญหาได้รับการตัดสินแก้ไขจนเป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ เนื่องจากประเทศส่วนใหญ่ในโลกได้เป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญาฉบับนี้ ผลดีอีกประการหนึ่งก็คือ ทำให้ประเทศไทยมีการใช้กฎหมายในส่วนนี้ซึ่งเป็นมาตรฐานสากลมาบังคับใช้กับการซื้อขายระหว่างประเทศ นานาชาติก็จะมีความมั่นใจในการใช้กฎหมายซื้อขายระหว่างประเทศของประเทศไทย ทำให้มีความมั่นใจมากขึ้นและพร้อมที่จะทำธุรกิจกับชาวไทยด้วย

แต่การนำบทบัญญัติเรื่องการแก้ไขการชำระหนี้ไม่ถูกต้องของผู้ขายใน CISG มาใช้ยังมีอุปสรรคในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างบทบัญญัติแต่ละมาตรา ไม่อาจนำมาใช้โดยโดดๆแต่เพียงลำพัง ผู้เขียนเห็นว่าหากประเทศไทยมีกฎหมายเฉพาะที่ตราขึ้นเพื่อใช้บังคับกับการซื้อขายระหว่างประเทศก็ควรบัญญัติเรื่องการแก้ไขการชำระหนี้ไม่ถูกต้องของผู้ขายไว้ด้วย หรือมิฉะนั้นก็ควรบัญญัติเรื่องการชำระหนี้ไม่ถูกต้องของผู้ขายในสัญญาซื้อขายระหว่างประเทศเป็นหมวดเฉพาะ โดยให้คงหลักการที่เป็นสาระสำคัญไว้ ส่วนวิธีปฏิบัตินั้นให้นำหลักทั่วไปในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดกับบทบัญญัติดังกล่าว เช่น

"หมวด... การชำระหนี้ตามสัญญาซื้อขายระหว่างประเทศ

มาตรา... "คู่สัญญาฝ่ายที่กระทำผิดสัญญา จะเป็นการกระทำผิดในสาระสำคัญถ้าการกระทำนั้นเป็นผลให้คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งได้รับความเสียหายถึงขนาดที่คู่สัญญาฝ่ายนั้นไม่ได้รับในสิ่งที่เขาคาดหมายว่าจะได้รับตามสัญญา เว้นเสียแต่ว่าคู่สัญญาฝ่ายที่กระทำผิดสัญญาไม่อาจเล็งเห็นได้ล่วงหน้า และวิญญูชนในลักษณะเดียวกันนั้นและในสถานการณ์เดียวกันนั้นก็ไม่อาจเล็งเห็นผลนั้นได้ล่วงหน้าเช่นเดียวกัน

ถ้าภายหลังจากระยะเวลาที่ผู้ซื้อได้กำหนดขยายให้แก่ผู้ขายตามมาตรา...สิ้นสุดลง ผู้ขายยังไม่ชำระหนี้หรือยังชำระหนี้ไม่ถูกต้อง ถือว่าผู้ขายกระทำผิดสัญญาในสาระสำคัญ"

มาตรา... "ผู้ขายต้องส่งมอบสินค้าที่มีปริมาณ คุณภาพ และลักษณะตามคำพรรณนาที่กำหนดในสัญญา ซึ่งสินค้านั้นต้องบรรจุและทำการหีบห่อในแบบที่กำหนดไว้ในสัญญา

เว้นเสียแต่ว่าคู่สัญญาได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น จะถือว่าสินค้าจะไม่ตรงตามสัญญาเว้นเสียแต่ว่าสินค้านั้นเป็นไปตามกรณีต่อไปนี้

(1) เหมาะสมสำหรับวัตถุประสงค์ต่างๆซึ่งสินค้าที่มีลักษณะเดียวกันนี้จะพึงใช้กันเป็นปกติ

(2) เหมาะสมสำหรับวัตถุประสงค์พิเศษที่ได้ให้ผู้ขายทราบแล้วโดยชัดแจ้งหรือโดยปริยายในขณะทำสัญญา เว้นแต่ในกรณีที่สถานการณ์ต่างๆแสดงให้เห็นว่าผู้ซื้อไม่ได้อาศัยความชำนาญและการตัดสินใจของผู้ขาย หรือเป็นการไม่สมควรแก่ผู้ซื้อในการที่จะอาศัยความชำนาญและการตัดสินใจของผู้ขาย

(3) มีคุณสมบัติตามที่ผู้ขายได้ให้แก่ผู้ซื้อตามตัวอย่างหรือแบบจำลอง

(4) มีการบรรจุหรือทำการหีบห่อใบแบบปกติสำหรับสินค้าเช่นนั้น หรือในแบบที่เพียงพอที่จะรักษาและป้องกันสินค้า

ผู้ขายไม่ต้องรับผิดตาม (1) ถึง (4) ในวรรคก่อนสำหรับการที่สินค้าไม่ตรงตามสัญญาถ้าในขณะทำสัญญาผู้ซื้อได้รู้หรือควรจะได้รู้ถึงความไม่ตรงตามสัญญานั้น"

มาตรา... "ถ้าผู้ขายได้จัดส่งสินค้าก่อนวันกำหนดส่งมอบ ผู้ขายสามารถส่งสินค้าจำนวนที่ขาดหายหรือขาดส่ง หรือส่งสินค้ามาใหม่แทนที่สินค้าเดิมที่ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์แห่งสัญญา หรือแก้ไขความบกพร่องใดๆของสินค้าที่ส่งมา ทั้งนี้ ผู้ขายสามารถกระทำการดังกล่าวได้จนถึงวันกำหนดส่งมอบตามสัญญา ถ้าการใช้สิทธิดังกล่าวไม่เป็นเหตุให้ผู้ซื้อได้รับความไม่สะดวกอันไม่สมควรหรือเกิดค่าใช้จ่ายอันไม่สมควร อย่างไรก็ตาม ผู้ซื้อมีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนที่เกิดจากการผิดสัญญา การเลิกสัญญา การดูแลรักษาสินค้า และค่าสินไหมทดแทนใดๆอันเป็นผลมาจากการการกระทำของผู้ขายดังกล่าว"

มาตรา... "ผู้ซื้ออาจกำหนดขยายระยะเวลาอันสมควรเพื่อให้ผู้ขายกระทำการชำระหนี้ก็ได้

ในระหว่างระยะเวลาที่ผู้ซื้อกำหนดขยายระยะเวลาอันสมควรเพื่อให้ผู้ขายกระทำการชำระหนี้นั้น ห้ามมิให้ผู้ซื้อหาทางเยียวยาแก้ไขใดๆสำหรับการผิดสัญญา เว้นเสียแต่ผู้ซื้อได้รับหนังสือแจ้งจากผู้ขายว่าผู้ขายจะไม่กระทำการชำระหนี้ภายในระยะเวลาที่กำหนดขยายให้ดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ผู้ซื้อไม่เสียสิทธิใดๆในการเรียกค่าสินไหมทดแทนจากการชำระหนี้ล่าช้า"

มาตรา... "เว้นเสียแต่ผู้ซื้อบอกเลิกสัญญาเนื่องจากผู้ขายไม่กระทำการชำระหนี้ตามสัญญา หรือกระทำผิดสัญญาในสาระสำคัญ ผู้ขายอาจแก้ไขการชำระหนี้ไม่ถูกต้องของผู้ขายโดยผู้ขายเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายเองแม้ว่าจะเป็นระยะเวลาภายหลังจากวันที่ต้องส่งมอบสินค้า โดยไม่ก่อให้เกิดความล่าช้าอันไม่สมควรและไม่เป็นเหตุให้ผู้ซื้อได้รับความไม่สะดวกอันไม่สมควร หรือเป็นเหตุให้เกิดความไม่แน่นอนแก่ผู้ซื้อที่จะได้รับชดใช้คืนซึ่งค่าใช้จ่ายที่ผู้ซื้อได้เสียไปล่วงหน้าจากผู้ขาย อย่างไรก็ตาม ผู้ซื้อมีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนที่เกิดจากการผิดสัญญา การเลิกสัญญา การดูแลรักษาสินค้า และค่าสินไหมทดแทนใดๆอันเป็นผลมาจากการการกระทำของผู้ขายดังกล่าว

ถ้าผู้ขายร้องขอต่อผู้ซื้อเพื่อให้ผู้ซื้อแจ้งให้ทราบว่าจะยอมรับการแก้ไขการชำระหนี้ไม่ถูกต้องของผู้ขายหรือไม่ และผู้ซื้อไม่ได้แจ้งตามที่ผู้ขายร้องขอภายในระยะเวลาอันสมควร ผู้ขายอาจกระทำการแก้ไขการชำระหนี้ที่ไม่ถูกต้องภายในระยะเวลาที่ระบุไว้ในคำขอก็ได้ ในระหว่างช่วงเวลาที่ผู้ขายกระทำการดังกล่าว ผู้ซื้อไม่สามารถที่จะอาศัยการเยียวยาแก้ไขใด ๆ ที่ขัดกับการแก้ไขการชำระหนี้ไม่ถูกต้องของผู้ขาย

หนังสือของผู้ขายที่แจ้งว่าผู้ขายจะกระทำการแก้ไขการชำระหนี้ที่ไม่ถูกต้องในวรรคก่อน ให้ถือว่าได้รวมคำขอจากผู้ขายให้ผู้ซื้อแจ้งให้ผู้ขายทราบถึงการตัดสินใจของผู้ซื้อแล้ว

คำขอหรือหนังสือที่แจ้งของผู้ขายตามสองหรือวรรคสามของมาตรานี้ไม่มีผลใช้บังคับถ้าผู้ซื้อไม่ได้รับคำขอหรือหนังสือที่แจ้งดังกล่าว"